

Sygn. akt V CSK 691/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództw: 1) Zakładu Remontowo-Budowlanego "K. Spółka Jawna"
D.K., G.K. w R.

przeciwko I.K.

o zapłatę kwoty 101.933,39 zł

2) Zakładu Remontowo-Budowlanego "K. Spółka Jawna" D.K., G.K. w R.

przeciwko I.K.

o zapłatę 223.740 zł

3) I.K.

przeciwko Zakładowi Remontowo-Budowlanemu "K. Spółka Jawna" D.K., G.K. w R.

o zapłatę 322.049,85 zł

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 3 kwietnia 2014 r., sygn. akt V ACa 787/12,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wtedy może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

I.K., jako pozwana i powódka w połączonych do wspólnego rozpoznania sprawach wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się na nieważność postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.), z przyczyn wskazanych w art. 379 pkt 4 i 5 k.p.c. Skarżąca w żaden sposób (także w piśmie uzupełniającym skargę kasacyjną) nie uzasadniła zarzutu, że zaskarżony wyrok zapadł przed sądem w składzie sprzecznym z przepisami prawa, a analiza akt sprawy nie pozwala na stwierdzenie, na czym zarzucana sprzeczność składu miałyby polegać. Skarżąca zarzuca, że „istotnym powodem mającym wpływ na ustalenie istnienia w aktach dokumentów (..), których istnienia nie dopatrył się Sąd Okręgowy - było uczestnictwo w składzie Sądu Apelacyjnego Sędziego Apelacyjnego J. K., który orzekał również w sprawie zażaleniowej dotyczącej wyłączenia Sędziego Sądu Okręgowego I. W.”. Okoliczności tej skarżąca nie wiąże jednak zarzutami odnoszącymi się do obsady składu sądu orzekającego, lecz w ten sposób uzasadnia nieważność postępowania mającą polegać na pozbawieniu jej możliwości działania. Uczestniczenie przez sędziego wyznaczonego do składu rozpoznającego środek zaskarżenia od orzeczenia co do istoty sprawy w składach orzekających rozpoznających środki zaskarżenia od orzeczeń incydentalnych wydawanych w toku postępowania w tej sprawie nie stanowi przesłanki wyłączenia (por. art. 48 pkt 5 k.p.c.) ani też nie uzasadnia tezy, że strona postępowania pozbawiona została przez to możliwości działania. Przebieg rozprawy przed Sądem Apelacyjnym nie

wskazuje też na to, by skarżąca w inny sposób została pozbawiona możliwości działania przed tym Sądem.

Skarżąca powołała się też oczywistą zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), mającą wynikać z naruszenia przez Sąd Apelacyjny art. 233 § 1 k.p.c. w związku z uznaniem, że harmonogram rzeczowo-finansowy i kosztorys ofertowy sporządzony przez powoda i pozwanego na potrzeby własne znajdują się w aktach sprawy pod nazwą kosztorys powykonawczy.

Skonfrontowanie uzasadnienia wyroku z uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwała stwierdzić, żeby skarga kasacyjna pozwanego była oczywiście uzasadniona (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, nie publ. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Powołując się we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na zarzut oczywistego naruszenia przez Sąd Apelacyjny art. 233 § 1 k.p.c. skarżąca nie bierze pod uwagę, że stosownie do art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.